

[Bjørn Elmquist]

øse overvejelser, som er i gang i retning af at tage sanktionspolitikken generelt op til fornyet overvejelse.

Jeg skal prøve at gå lidt i detaljen vedrørende de enkelte punkter i forslaget og vedrørende vore begrundelser for at måtte afvise dette lovforslag.

Hvis man tager det på papiret, så er det ene hovedelement i forslaget blot, at vi sænker strafferammens maksimum for berigelsesforbrydelser. Det kan jo lyde meget pænt og humant, at vi vil hjælpe, hvad man vel nok i vidt omfang nogle steder vil kalde den lille mand, der begår berigelsesforbrydelser, smårapseri, måske den, der stjæler af nød, den, der stjæler på grund af sult, osv. Men lad os nu se på, hvilke berigelsesforbrydelser der er tale om. Blandt dem, der står i de paragrafer, det omhandler, er åger. Er det en af de såkaldte småmandsforbrydelser? Det er da ikke en, som man behøver drage ind i den sammenhæng i hvert fald.

Der er også det, at det ikke bare er toppen af strafferammen, der skal skæres af. Det siges i bemærkningerne helt klart, at det er justitsministerens sigte med dette lovforslag at få sænket strafniveauet for de forbrydelser, der er tale om, med gennemsnitlig 1/3. Vi må jo gå ud fra, at hvis dette lovforslag vedtages, så vil domstolene rette sig derefter, og det mener vi ikke vil være klogt. Som jeg har været inde på det, er vi bange for, at de betæneligheder, som også justitsministeren ikke helt kan afvise i sine generelle bemærkninger, vil vise sig i realiteten at slå igennem, sådan at gentagelsestilfældene vil blive flere, sådan at den enkelte person måske ikke kommer til at sidde længere i fængsel for den enkelte forbrydelse, men sådan at man over en lidt længere periode vil se, at der kommer flere ind at sidde flere gange, og at totalantallet af dage, som skal udstås i fængsel eller i hæfte, på den måde bliver større. Der bliver så ingen besparelseeffekt af dette forslag. Og her er vi så ved kernen i forslaget, tror jeg. Hovedsigtet med justitsministerens forslag er netop at reducere afsoningsbehovet kraftigt.

Det er hastværksarbejde, har jeg sagt. Man kan se af de datoer, der er for straffelovrådets udtalelser, at det har fået sagen den 5. marts, og den 16. marts har det skullet udtale sig. 11 dage er der givet, og jeg kan godt for-

stå, at straffelovrådet har været så betænkelig, som det har været.

Er der overhovedet nogen, der kan støtte dette lovforslag? Jeg synes, det er med al mulig vold og magt, havde jeg nær sagt, man fra justitsministerens side kan hævde at have støtte hos straffelovrådet. Der næres væsentlige betæneligheder, står der. Jeg tænker også på, at man fra straffelovrådets side påpeger, at rådets opgave helt vil skifte karakter, »når det anmodes om med kort varsel at udtale sig under forhold, hvor løsningen af praktiske pladsproblemer træder i forgrunden fremfor mere langsigtet kriminalpolitisk planlægning«. Det er et citat fra bemærkningerne til lovforslaget. Jeg synes virkelig, det er noget, vi bør hæfte os ved, at vi ud fra håbet om en kortsigtet gevinst kan nå dertil, at vi spænder ben for nogle mere langsigtede og, vil jeg godt sige, seriøse overvejelser i retning af at få lavet vores sanktionspolitik om.

Også høringssvarene fra de forskellige ekspertgrupper, der har haft lovforslaget til udtalelse, synes jeg advarer meget kraftigt imod det.

Vi vil godt være med til i udvalget at gå længere ned i detaljen på alle disse områder, men der skal slet ikke være nogen tvivl om, at venstre må gå imod dette forslag.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det, der bringer mig herop, er hr. Bjørn Elmquists bemærkning om, at straffelovrådet skulle nære væsentlige betæneligheder ved lovforslaget. Det mener jeg det er vanskeligt at læse ud af straffelovrådets udtalelse. Der står i slutningen af rådets svar:

»Under hensyn til de aktuelle pladsproblemer, til lovudkastets overensstemmelse med straffelovrådets almindelige syn på brugen af frihedsstraf og endelig til det forhold, at lovudkastet, trods sin groft tilskårne angivelse af den ønskede strafreduktion, dog giver domstolene mulighed for nærmere vurdering af de enkelte tilfældegrupper, må straffelovrådet konkludere, at rådet ikke nærer afgørende betæneligheder ved lovudkastet.«

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):